

**Liturgie voor de zesde zondag van de herfst
in de Sint Jan van Deinum
23 oktober 2022**

**voorganger: ds. Harrie Strubbe
Orgel: Lucas Wiersema
Lector: Jelle Bangma**

-Orgelspel

-Woord van welkom en mededelingen

-Introïtus: Psalm 84: 1 en 2

-V. : De Heer is met jullie allen!

-Gem.: De Heer is ook met jou.

-V. : Onze hulp is in de Naam van de Eeuwige

-Gem.: Schepper van hemel en aarde.

-V. : Gelukkig wie wonen in uw huis,
eeuwig loven zij U

-Gem.: God van de machten, hoor ons gebed,
luister, God van Jacob,

-V. : Keer U om naar ons toe

-Gem.: heilig ons hart, zodat wij kind aan huis zijn
in uw geheimen, in uw heiligdom. Amen

-psalm 84A: 1, 4 en 5

-Kyrie uit Taizé (Cantorij)

-Gloria: Gloria, Gloria (Taizé 29)

-Gebed van de zondag: Lied 330

-Profetenlezing: 2 Koningen 4: 8-37

Vers 8-24

En het geschiedt op een dag dat Elisa door Sunem komt. Daar woont een vermogende vrouw, die hem dringend uitnodigt om bij haar te eten.

En van toen af aan wijkt hij elke keer dat hij langs komt uit om bij haar te eten. De vrouw zegt tegen haar man: Zie toch, ik weet zeker dat die man Gods die telkens bij ons komt, een heilige is. Laten we dan toch een kleine bovenkamer maken en daar voor hem een tafel en een bed neerzetten, met stoel en kandelaar, dan kan hij zich daar terugtrekken als hij bij ons komt.

En het geschiedt op een dag dat hij weer door Sunem komt, dat bij zijn reis onderbreekt en gaat rusten in het voor hem ingerichte vertrek. Hij vraagt zijn knecht Gehazi de gastvrouw te roepen. Als de vrouw op Gehazi's verzoek naar boven is gekomen, zegt Elisa tegen Gehazi: Vraag haar wat we voor haar kunnen doen als dank voor alle moeite die zij zich voor ons heeft getroost. Heeft u soms een woord voor de koning bestemd, of voor de legeroverste?

Zij zegt: Ik leef te midden van mijn eigen gemeenschap.

Weer vraagt Elisa: Kan ik echt niets voor haar doen?

En Gehazi antwoordt: Jawel. Ze heeft geen zoon, en haar man is al oud!

Dan zegt Elisa: Roep haar binnen!

Gehazi roept haar en als de vrouw in de deuropening staat, zegt Elisa tot haar: Vandaag over een jaar zul jij een zoon omhelzen!

Zij antwoordt: Ach nee, heer, man Gods; spiegel mij maar niets voor.

Maar de vrouw wordt zwanger en precies een jaar later baart zij een zoon, zoals Elisa tot haar had gesproken.

Het kind groeit op en het geschiedt op een dag dat hij gaat kijken bij zijn vader die op het land is met de maaiers. Daar roept hij plotseling: 'Mijn hoofd, mijn hoofd!

De vader draagt een van de knechten op hem naar zijn moeder te brengen. De knecht neemt hem op en draagt hem naar zijn moeder. Tot de middag zit hij op haar schoot, dan sterft hij. Zij gaat naar boven en legt hem neer op het bed van de godsman, sluit de deur van het vertrek en gaat naar buiten. Daar roept ze haar man "Stuur me een van de knechten met een ezelin! Ik wil zo snel mogelijk naar de godsman, maar kom direct weer terug.

Haar man antwoordt: waarom zou je naar de godsman gaan? Het is toch geen nieuwe maan en geen sjabbat!

Vrede en alle goeds, klinkt haar antwoord en ze zadelt de ezelin en zegt tot de knecht: Drijf haar zonder ophouden op, tot ik zeg halt te houden.

-Lied 362: 1 en 3

Vers 25-37

Zo gaat ze op weg en komt bij de man Gods, op de berg Karmel. Het geschiedt als de man Gods haar aan ziet komen, dat hij tegen zijn knecht Gehazi zegt: Zie, de Sunamitische daarginds! Ren haar tegemoet en vraag haar : is het vrede voor u, vrede voor uw man en vrede voor uw zoon?

Ja, vrede, zegt ze. Maar als ze aankomt bij de man Gods, bij de berg, grijpt ze zijn voeten vast. Gehazi probeert haar nog weg te krijgen, maar de godsman zegt: laat haar begaan, want haar ziel is bitter in haar, al heeft de Eeuwige dat voor mij verborgen gehouden.

Dan zegt de vrouw: Heb ik u soms om een zoon gevraagd? Heb ik u niet gezegd dat u geen valse hoop moest bieden?!

Hierop zegt Elisa tot Gehazi: Maak je gereed, neem mijn staf en ga er zo vlug mogelijk heen. Als je iemand tegenkomt, groet dan niet. Als iemand jou groet, zeg dan niets terug. Maar leg mijn staf op het aanschijn van de jongen.

Maar de moeder van de jongen zegt: Zo waar de Eeuwige leeft en zo waar u leeft, ik laat jou niet los!

Dan staat Elisa op en volgt haar.

Gehazi is hen inmiddels vooruitgegaan en legt de staf op de jongen, maar die geeft geen teken van leven. Hij keert terug, treft Elisa en meldt het hem: de jongen is niet wakker geworden!

Dan komt Elisa het huis binnen: zie, de jongen is dood, neergelegd op zijn bed. Hij gaat naar binnen, sluit de deur achter zich en bidt tot de Eeuwige. Dan gaat hij bovenop de jongen liggen, hij legt zijn mond op diens mond, zijn ogen op diens ogen, zijn handpalmen op diens handpalmen. En zo blijft hij over het kind uitgestrekt liggen, totdat het lichaam weer warm wordt. Hij komt overeind, loopt door de kamer heen en weer, strekt zich nogmaals over het kind uit en dan, uiteindelijk, niest de jongen wel zeven keer en opent zijn ogen. Roep de moeder, roept Elisa tot Gehazi. Gewaarschuwd door Gehazi komt zij naar boven. Elisa zegt tot haar: U kunt uw zoon meenemen. Zij komt de kamer binnen, valt aan Elisa's voeten neer en buigt zich ter aarde. Dan tilt zij haar zoon op en gaat naar buiten.

-Cantorij: uit Missa Solemnis (Oosterhuis):
'Die de aarde niet schiep als een chaos'

-Evangelielezing: Lucas 18: 9-14

Hy sei mei it each op guon, dy't wakker wis wiene fan har eigen rjochtfeardigens en de oaren leechleine, dizze likenis: Twa minsken gongen op nei de timpel om te bidden, de iene wie in Fariseeër en de oare in tolgarder.

De Fariseeër stie, en bea sa by himsels: 'God, ik tankje Jo, dat ik net bin lykas de oare minsken, rôversm smjunten, troubrekkers of ek lykas sa'n tolgarder, Ik fêstje twakear wyks, ik jou tsienden fan al myn ynkomsten.'

De tolgarder, dy/t fan fierrens stie, doarst net ienris de eagen nei de himel opslaan, mar sloech him foar it boarst en seil 'God, wês my sûnder genedich!'

Ik sis jimme: Hy gong rjochtfeardig del nei hûs, de oare net, want elts dy't himsels ferheget, sil fernedere wurde, mar dy't himsels fernederet, sil ferhege wurde.'

-Cantorij: uit Missa Solemnis : "Zoon van....."

-Uitleg en verkondiging

-Lied 647

-In gedachtenis: Berdine Attema

-Tuskentiden 248: 1 en 6

Hear, no't wy hjir hjoed betinke
fan wa't wy so holden ha,
yn ús hert har nammen klinke
en 't gemis dat pleaget sa –
kom mei leafde nei ús ta.

Hear, wy binn' mei Jo ferbûn en
yn jo hân, wat der ek bart.
Heilân, hielje alle wûnen
dy't de dea ús oandien hat.
Kom mei leafde yn ús tekoart.

-Voorbeden, stil gebed en Onze Vader

-Aandacht voor de collecte

-Slotlied: Lied 802: 1, 2, 4 en 6

Oer de wrâld klinkt lûd in rop
en dy driuwt de minsken op:
'Brek jim tinte op, gean op wei
nei it lân dat Ik jim sei.'

God, bring ús, dy't frjemden bleaunen
troch te harkjen nei jo stim,
mei fan hûs en hiem fersdreaunen
nei it nij Jeruzalim.

Kloft dy't oer de ierde giet
dy't de ban fan 't bloed ferbriek,
dy't by wat op ierde bart
no gjin noargerrjocht mear hat.

Refrein

Oer de ierde klinkt in liet
tsjin de eangst en it fertriet.
Tsjin it ûnrjocht en de twang
rjochtsje pylgers harren sang.

Refrein

Oer de wrâld klinkt lûd in rop
en dy driuwt de minsken op:
'Brek jim tint'op, gean op wei
nei it lân dat Ik jim sei.'

Refrein

-Heenzending en zegen

-Zegen-beaming: 'Du bist gesegnet, ein Segen bist du...'

